

DISPUTATIO MEDICA

INAUGURALIS,

DE

HYDROPE ANASARCA.

DISTRICT ATTORNEY

EDWARD A. HILL

HYDE PARK ANASTASIOU

Peirce (J. P.)

DISPUTATIO MEDICA
INAUGURALIS,
DE
HYDROPE ANASARCA:

QUAM,
ANNUENTE SUMMO NUMINE,
Ex Auctoritate Reverendi admodum Viri,
D. GULIELMI ROBERTSON, S.T.P.
ACADEMIAE EDINBURGENAE PRAEFECTI;

NEC NON
Amplissimi SENATUS ACADEMICI consensu,
Et nobilissimae FACULTATIS MEDICAE decreto;
PRO GRADU DOCTORIS,
SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS
RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;
ERUDITORUM EXAMINI SUBJICIT
THOMAS POLLARD PEIRCE,
BARBADENSIS.

SOCIET. REG. PHYS. EDIN. SOC. HONORARI

Nec non
LYC. MED. LOND. SOD.

Ad diem 12. Septembris, hora locoque solitis.

EDINBURGI:
EXCUDEBAT ADAMUS NEILL CUM SOCIIS.

=====
M DCC XCII.

VIRIS SPECTATISSIMIS,

JOANNI BOND, ARMIGERO ;

necnon

JOANNI RYLAND, ARMIGERO,

Londinenfibus :

ob multa beneficia,

in se collocata ;

et

ob amicitiam, nunquam

a memoria oblitterandam,

qua

illum profecuti sunt :

ITEMQUE,

Viro peritissimo,

JACOBO HENDY, M. D. &c. &c.

apud Barbadiam artem Apollineam

prosperrime exercenti,

ob fructus

quos

illo auspice, in tirocinio accepit,

Hæc studiorum suorum primitias

Qualesquales sint, summæ observantiæ

Testimonium,

D. D. Dque

AUCTOR.

DISPUTATIO MEDICA

INAUGURALIS,

DE

HYDROPE ANASARCA.

PRŒMIUM.

EX innumeris malis quæ vitæ humanæ semitam obsident, nullum forsan lugubrius aut plus molestiæ secum affert quam Dirus Hydrops. Cum latex effusus diversas corporis partes occupare solet, morbus igitur in diversa genera jure distribuitur. Horum præcipua sunt Hydrocephalus, Hydrothorax, Ascites et Anasarca. De his omnibus figillatim
A tractare,

2 DISPUTATIO MEDICA

tractare, hujusmodi disquisitionum limites haud finunt. De Anasarca igitur, quippe quæ omnibus hydropum speciebus frequentior est, et his sæpe præcurrit aut jungitur, Disputationem meam Inauguralem conscribere mihi arridet.

MORBI DEFINITIO.

“ Corporis totius vel partis ejus intumescencia mollis, inelastica. Species sunt,
“ 1mo, Anasarca (serosa) a retento sero ob
“ evacuationes solitas suppressas, vel ab aucto
“ sero ob ingestam aquam nimiam.

“ 2do, Anasarca (oppilata) a compressione
“ venarum.

“ 3tio, Anasarca (exanthematica) post exanthemata et præcipue post erysipelas sub-
“ orta.

“ 4to, Anasarca (anaemia) a tenuitate sanguinis per hæmorrhagiam producta.

“ 5to,

“ 5to, Anasarca (debilium) in debilibus a
 “ morbis longis, vel ab aliis causis.*”

HISTORIA MORBI.

Anasarca ingruente, vegetus faciei color marcescit ; pallor lividus aut subviridis paulatim obrepit ; gratus oculorum nitor hebescit ; album eorundem colorem plumbeum induit, limbusque lividus in orbita vicina observatur ; labia sublivida fiunt ; vultusque luridus spectaculum luctuosum ostendit. Hæc comitatur crurum ac pedum intumescencia mollis, non dolens, cuti concolor ; quæ, utpote nullam refiliendi vim habens, foveolam digiti pressu effectam, retinet. Hæc turgescencia vespere maxima, mane minima, observatur : quod ex situ corporis pendet. Aqua enim, pondere suo, ad partes inferiores semper decidit. Progrediente morbo,

* CULLENI Syn. Nosol. Meth. vol. 2. genus lxxv.

4 DISPUTATIO MEDICA

morbo, tumor ad superiora paulatim progreditur. Femora, abdomen, thorax et postremo facies, manus, totumque corpus afficiuntur; brachia et manus nonnunquam distenduntur, ut tumor utris repleti instar, renitatur; nec jam ut antea, elevatis cruribus ut in lecto fieri solet, discutitur. Partes quæ imam sedem obtinent, aut cellulis laxioribus instructæ sunt, et ita a natura comparatæ sunt ut nihil adipis habeant, maxime distenduntur. Hinc scrotum et præputium in viris, et in feminis, pudendorum labia tum propter situm tum facilitatem quâ distenduntur, præ cæteris partibus magis tumescunt. Nonnunquam (ut quibusdam fertur) latex viam sibi in cava corporis interiora patefacit, superficiemque antea distentam, deferit. Nonnunquam vero, cutis ita distenditur, ut per cuticulam humor stillet: si autem hæc impervia fiat, in vesiculas quæ brevi disrumpuntur, elevatur: et nonnunquam sanguinis circuitu in cutis vasis intercluso, gangræna inducitur. Porro, functiones omnes læduntur. A morbi

DE HYDROPE ANASARCA. 5

morbi initio, urina parce redditur : modo aquosa est, modo serum refert ; sæpe autem subrubra et crassa, sedimentum lateritium dimittens. Sitis fere ab initio urget, tandem inexplebilis ; et lingua arëscit ; interdum vero hoc non evenit donec febricula accenditur, quæ indies aucta vires penitus convellit. Tussis ficca, inter decumbendum potissimum molesta, somnumque arcens cum anxietate et spirandi difficultate, initio haud raro, nonnunquam non nisi sub morbi finem, ægrotantem fatigat. Arteriarum pulsus solito frequentiores, parvi ac debiles, etiam corpore quiescente ; modo autem tardiores et inæquales micant. Cutis ab initio arida, paulatim delicato sensu quo antea prædita fuit, orbatur : et hoc vitium interdum adeo augetur ut cutim, inscio ægro, ambustam fuisse, feratur. Alvus per totum fere morbi decursum, adstricta est, quibusdam tamen exemplis diarrhæa supervenit. Signa omnia tandem ingravescunt ; ægri vires franguntur, ita ut muscoli

se

6 DISPUTATIO MEDICA

se contrahendi vim amisisse videantur. Nausea nonnunquam adest ; hancque nonnunquam lethalis syncope excipit. Æger, auctâ jam spirandi difficultate, vix decumbere potest : rebus ita se habentibus, exitus lethalis modo citius, modo serius, evenit. Sæpe in ultimis, spiritus penitus interclusus, aut lethargus, oppresso cerebro, vitæ finem imponit. Nonnunquam vero fieri adfolet ut morbus longum temporis spatium persistet : et functiones vitæ necessariae, licet tumor sit ingens, morbi viribus diu obstant et illibatae maneant : vel febris lenta ægrum paulatim conficiat. Modo functiones, tumore mediocri existente, citius graviusque afficiuntur ; cujus rei ratio non facile redditur.

DE DIAGNOSI.

Cum omnes species supra recensitæ, exceptis, secundâ (oppilatâ) et quibusdam speciei quintæ

DE HYDROPE ANASARCA. 7

quintæ varietatibus, idiopathicæ sint, et ex eadem corporis conditione pendeant, vix opus est ut aliam ab alia distinguamus. Oppilata igitur et quædam anasarcæ debilium exempla sola negotium faceffere possunt. Inter illius exempla maxime notabilia, sunt, hydrothorax, ascites et graviditas, quæ nonnunquam anasarcam comitantur vel excipiunt. Duo autem morbi priores sæpius aliquod pulmonis, cordis aut hepatis vitium sequuntur, et hoc modo morbus primarius nonnunquam distingui potest. Hydrothoracis idiopathicæ causa et signa sæpe obscura sunt et ambigua: graviori autem sub initio spirandi difficultate, et pulsu inæqualiter intermittente, comitari solet quam anasarca idiopathica. Fluctuatio humoris in abdomine, asciten ostendit. Sub hujus initio, quando exigua tantum laticis portio effunditur, fluctuatio facilius sentietur; abdomen, corpore anteriora versus inclinato, attrectando. Contra autem, quando humor eo increverit ut abdomen

8 DISPUTATIO MEDICA

domen vehementer distendatur, corpus resupinatur oportet, ut laticis fluctui spatium detur*.

Mulieribus uterum gerentibus in ultimis graviditatis mensibus, familiaris est pedum ac talorum tumor, qui paulatim ad crura et femora ascendit; vespere augetur; noctu evanescit; ita ut mane interdum nullus fiat, et tandem brevi post partum plerumque discutiatur; si autem post partum persistat, comitantibus simul, debilitate, pallore et solidorum laxitate veram anasarcam esse, jure colligitur. Licet enim ex affectu loco proprio signa originem traxerint, et morbus igitur ad species *symptomaticas* relegandus videatur: negari tamen non potest quin ex vitio partiali, generale tandem oriatur. Hujusmodi itaque hydropis exempla *idiopathica* habenda videntur.

Chlorosis sub initio non facile ab hydrope ingruente distingui potest: nec mirum, cum uterque morbus ex eadem aut saltem consimili corporis conditione pendeat, et illa haud raro

* Prof. MONRO in Prælectionib,

DE HYDROPE ANASARCA. 9

ro in hanc terminetur. Cum autem chlorosi medendi ratio aliquantum diversa fit, et medicamenta quædam postulet quæ in uterum potissimum agant, liquido patet has duas affectiones haud parum esse diversas; facile ut mihi videtur distinguere possunt, animum ad quæ sequuntur advertendo. Chlorosis, puellas a decimo quarto ætatis anno aut circiter afficere solet; nec ante dimittere quam menses se ostenderint, et secundum naturam profluxerint. Præter signa quæ cum hydrope communia habet, ægra de gravante lumborum dolore conqueritur: convivia fugit, et porro adest rei non esculentæ desiderium: quæ omnia morbi naturam plane indicant. A polysarcia dignoscitur anasarca, eo quod in illa vultûs color naturalis haud mutatur et cibi appetentia illæsa maneat et musculorum compages firmior fit. A pneumatosi distinguitur anasarca, sono sub manu crepitante. Porro illa intumescencia sive a plaga sive sponte oriatur; de repente suboriri solet, et ad maximum suum

B

incrementum

10 DISPUTATIO MEDICA

incrementum tam cito festinat, ut facile distinguatur. A rachitide internoscitur anasarca, capite magno, anterieus maxime tumente, geniculis tumidis, tumido abdomine et carniū marcore.

CAUSÆ REMOTÆ,

In prædisponentes et excitantes jure distribui solent. Prædisponentes videntur esse temperamentum leucophlegmaticum, debilitas, ætas provecta et sexus muliebre. Licet omnis ætas anasarcæ opportuna sit: vix tamen dubitari potest, quin ætas provecta huic malo proclivior quâvis aliâ ætate evadit, quia senes plerumque sunt juvenibus debiliores. Prof. DUNCAN, nî fallor, in prælectionibus suis practicis, afferere solebat, plures dimidio eorum qui anasarcâ laborant, annum quinquagesimum excessisse: contra vero Prof. HOME, adolescentis ætatem aut huic propriorem frequentius

DE HYDROPE ANASARCA. 11

quentius anasarcâ corripî affirmat in prælectionibus suis. Quatenus mihi tyroni judicare fas, priorem sententiam amplecti cogor: plures enim dum Londini medicinæ operam navabam in Nosocomio Westmonasteriensi, anasarcâ laborantes vidi; omnesque fere annos quadraginta plus nati fuerunt.

* Temperamentum leucophlegmaticum veteres λευκον φλεγμα apellarunt, et adesse dixerunt, ubi sanguis, densitate et rubore suo
amissis,

* “ Hoc temperamentum insignitur laxo ac debili
“ corporis habitu, sæpe obeso, vultu pallido, cute levi
“ sine pilis, capillis albis, pulsu tardo, debili, vasis sanguinem vehentibus parvis, humoribus ut fertur, aquosis magis et blandioribus solito, circuitu languido, concoctione, excretionem, secretionem tardis, aliquando impeditis, animo hebetem, torpido, aliquando somnuculofo, haud facile commovendo, ad metum et avaritiam maxime proclivi. Tali constitutione præditis, exercitatio et stimulantia remedia aliquando, conveniunt: neque multum nocet interdum, caluisse mero.”

GREGORY, Consp. Med. Theor. t. I. p. 521.

amissis, laxus, mucosus ac frigidus evadit. Quando autem sanguis exinde in aquosam tenuitatem abit, tunc hydropem adesse dixerunt. Veterum autem de hoc humorum vitio conjecturis immorari, vix operæ pretium est; ad causas igitur excitantes, sive illas quæ leucophlegmasiam augendo vel debilitatem inferendo agunt, festinamus. Hæ autem plurimæ sunt, quarum præcipuæ, sunt :

Imo, Cibus ex materia imbecilla vel tenace, et potiones frigidæ et nimia. Hujusmodi enim diæta ad corporis vires sustinendas non valet, et non raro infirmitat, si ea sit ut difficile concoquatur. Huc pertinet cibus ex materie glutinosâ, fibrosâ, farraceâ non fermentatâ, aut pingui conflatus; potiones frigidæ in corpus prius calefactum ingestæ subito sæpe morbum excitant, præsertim in his qui ex labore sudant, aut qui sudantes, frigori objiciuntur. Huc referenda est * anasarca hydropotarum, ab aquis variis intempestive ingestis; a diæta aquosa, fructibus horæis &c. pendens.

Hæc

* SAUVAGES in Nosologia.

Hæc enim omnia corpus nonnunquam adeo debilitant ut morbus subito oriatur. SYDENHAM de hac causa differens, inquit, “ Aquæ
 “ potatio in iis, qui generosis liquoribus diu
 “ adfueverant, sanguini eandem noxam in-
 “ fert;” nec hujus rei ratio obscura videtur :
 quo enim validior est stimulus quo utimur, eo
 fortiori indigemus ut vires sustentantur, sub-
 ductis igitur liquoribus generosis, vires fran-
 gantur, oportet.

2do, Abusus liquorum spirituosorum, totius corporis et potissimum ventriculi ac hepatis vires ita frangit, ut hydropem sæpissime inducat.

3tio, Aër frigidus ac humidus qualis locis frigidis ac paludosis incumbit, corporis vires mirum in modum imminuit, exhalationem per cutem reprimit, et tandem solidorum contextum et resiliendi vim adeo debilitat, ut sanguis justo tenuior et aquosior evadat. Porro, verisimile est vascula in summa cute hiantia, haud parum aquæ ab aëre imbibere, præcipue quando
 exhalatio

14 DISPUTATIO MEDICA

exhalatio per cutem repressa est. Hæc abforbendi vis in his potissimum viget, quibus sanguinis motus languet. Hydropicorum cutis adeo arida est, ut cursus humorum tenuium inversus videatur, et exhalatio per eandem nulla propemodum fiat. Hinc facile ratio reddi potest, quare in regionibus, quibus cœli temperies humida ac frigida est, hydrops crebro et pertinaciter incumbat.

4to, Ignavum vitæ genus corporis vires mire convellit; ventriculus infirmatur; sanguinis circuitus, languidus, alvusque tarda fiunt; viscera oppilantur: hinc artifices quique vitam sedentariam degunt, huic morbo opportuni evadunt*.

5to, Sanguinis jactura five arte five sponte fiat, morbum sæpe inducit. Vasorum a sanguine detracto exinanitio brevi plerumque refarcitur; potissimum in sanis: in infirmis autem tarde reficitur. Cum enim vasa majora particulis rubris ac glutine suo spoliantur; tonus, qui non nisi ex densioribus hisce sanguinis

* RAMMAZINI de Morb. Artif.

nis partibus pendet, ammittitur: et anasarca ob tenuissimam sanguinis partem quæ jam superest, facile accidit. Nec non iusta glutinis quantitas, quâvis de causa imminuta, eundem effectum edere solet. Hoc imminuitur aut spoliatur, diabete mellito, diarrhæâ pertinaci, magna suppuratione, nimîâ lactis secretionis, magna salivæ jactura, menorrhagiâ albâ, largâ feminis profusione, &c.

6to, Excretionum suppressio, veluti urinæ, exhalationis per cutem, fluxûs hæmorrhoidum et potissimum mensium retentio* aut suppressio sæpe ad anasarcam viam sternunt. Hic loci observare licet, excernendorum retentionem sæpe morbi signum non causam, esse. Sic in amenorrhæa emanationis, totius corporis et præcipue ovarii debilitas, non est causa anasarcae, sed potius effectus.

7mo, Morbi prægressi tam acuti quam longi, aliæ hujus vitii causæ sunt. Qui a morbis acutis invalescunt, his pedes ac malleoli tumescere solent: et ventriculus nonnunquam adeo infirmatur,

* FRIEND. Op. p. 96.

infirmatur, ut si cibi plus justo, forte ingeratur, hydrops sæpe superveniat. Hujusmodi igitur convalescentibus, roborantium usus necessarius est. Eadem ventriculi ac totius corporis debilitas, febres ac phlegmasias sæpe excipit, in diathesin hydropicam, degeneratura. Febres quidem intermittentes ac remittentes, quæ longum spatium duraverunt, hepati aut spleni, labem inferre solent, cui plerumque ascites supervenit. Impedito enim sanguinis venosi cursu, ab arteriis extremis non sine summa difficultate transibit : cumque vires quæ cursum sanguinis expediunt, non multum simul afficiantur, congestio fiat, oportet. Primo in venis, quia in his sanguinis motus languidior est quam in arteriis. Deinde in arteriis ; et denique his præter modum distentis, tenuior sanguinis pars, per vasa exhalantia effundatur, majori solito copiâ, necesse est. Hoc modo effusio adaugeri videtur, obstructionibus cordis, pulmonis, hepatis ; polypis in venis existentibus,

DE HYDROPE ANASARCA. 17

existentibus, compressione externa, tumoribus et situ corporis. Negari autem non potest, quin anasarca falvis visceribus, nonnunquam accedat. Variolas præmaturè evanescentes, et scabiem repressam, idem vitium sequitur. In quibusdam morbi exemplis scarlatinæ supervenientis, aëris gelidi afflatus tumescentiæ occasionem præbuisse videtur*.

8vo, Affectus animi deprimentes corporis vires paulatim deterunt. Mœstitia, sanguinis circuitum languidum reddit; totum corpus infirmat et exhalationem per cutem minuit. Terror etiam huic vitio ansam præbet, ut satis docent multa exempla, hâc causâ oriunda. Porro, amor fastidio pensatus corporis vires cæco carpit igni et huic vitio diras suas tragædias ludendi occasionem præbet.

DE RATIONE SYMPTOMATUM.

Veteres omnis fere morbi culpam in sanguinem conferre solebant. Hodierna autem ætas

C

excultior

* De HAEN Rat. Med. t. I.

excultior morborum causas altius repetit ; et non solum humorum sed etiam solidorum vitia indagans, medendi artem haud parum excoluit. Humorū quidem physiologia ac pathologia, ut mihi videtur, nondum eâ, quâ decet, curâ, investigantur : plerisque enim medicis persuasum est omnes fere quas humores mutationes subeunt, a solidorum vitio esse oriundas. Dotes mechanicæ quibus solidum animale ad vitæ usus aptatur, sunt tres, adhæfio, flexibilitas, et resiliencia. Duplici modo variare aut peccare potest omnis pars solida : aut nimia aut nimis parva adhæfione aut flexibilitate aut resiliencia. Aucta adhæfione, augetur plerumque resiliencia ; flexibilitas vero imminuitur ; imminuta adhæfione flexibilitas major fit et vicissim resiliencia minor. Hujusmodi varietates nonnunquam sanitatis limites excedentes, justos et quidem graves morbos faciunt*.

Omnia

* Vide sis GREG. Conf. Med. Theor. t. I. cap. I. 2.

DE HYDROPE ANASARCA. 19

Omnia morbi signa solidorum adhæſionem multum imminutam indicant : manifesta enim ſunt carniū mollities ac flacciditas : ſolido autem animali laxo ac flaccido factō, vis illa contrahendi quā fibra muſculoſa prædita eſt, minuitur, ac debilitas ſupervenit. Hinc omnis motus tam voluntarius quam invitus, languidus evadit ; et ſanguinis circuitus etiam, ingruente morbo, eodem languore afficitur : hinc faciei pallor et pulſus debilis, tardus. Si forte ſanguinis curſus exercitatione aut quâvis aliâ cauſâ acceleretur, cor ob debilitatem, undâ ſanguinis juſto majore fere obruitur et in motus enormes rapitur.

Ingraveſcente morbo, pulſus frequentior fit et vespere potiffimum, feſtinatur, ut in hectiſis obſervare licet. Alia ab aliis de hujus febriculæ cauſa ratio redditur. Sunt quibus oriri videtur a natura cum vi morbi colluctante, vel ab humoris effuſi irritamento. Quantitas autem ſanguinis quæ hoc morbi ſtadio in vaſis exiſtit, minor eſt quam ut vel naturæ molimi-

ne

ne vel laticis effusi stimulo opus foret ad eam contractionibus tam frequentibus propellendam: haud equidem negaverim, quin latex ille morbi finem versus resorptus, vasis aliquando stimulo sit; cum autem pulsum frequentia sæpe observatur in exemplis ubi resorbendi vis impeditur; fieri non potest, ut humor absorptus causa sit necessaria illius phænomeni. Anteponenda igitur mihi videtur illorum sententia, quæ cordis et arteriarum ictus frequentiores debilitati tribuit.

Plures sunt quidem debilitatis conditiones quæ a se invicem haud distinguuntur. Debilitas hydropica (ut vocari potest) quodammodo distat a debilitate febrili: illa paulatim obrepit et crescit, non nisi post longum tempus ad summum perventura, nec nisi ægre vel naturæ vel artis beneficio sublevanda: hæc autem subito adoritur et brevi cursum suum legit, naturæ vel artis auxilio facilius superanda.

Hæc

DE HYDROPE ANASARCA. 21

Hæc solidi animalis laxitas sanguini vitium non inferre non potest : ventriculus enim, omniaque viscera quæ cibi concoctioni inserviunt, jam laxa, infirmata, muneri suo imparia evadunt. Chylus igitur crudus et forsan corruptus in sanguinem deferitur. Sanguis enim fit tenuior et magis aquosus ob vasorum debilitatem ; nam, quo major est vasorum actio, saltem intra certos limites, eo copiosiores sunt particulæ rubræ : cum autem vasa in hoc morbo haud parum debilitantur, illæ rariores sunt et sanguis magis aquosus fiat, oportet. Porro, tenuissima sanguinis pars quæ exhalatione per cutem aut per vias urinarias excerni solebat, jam ob vasorum debilitatem retenta, per exhalantia in omnia corporis cava effunditur. Huic effusioni favet nimia vasorum exhalantium et venarum lympham vehentium laxitas, quæ morbum semper comitatur ; et efficit, ut tenuissima pars sanguinis magna copia effundatur et impedit quo minus resorbeatur. Hinc latex effusus in telam cellulofam
ubique

ubique perviam diffunditur, et corporis molem mirabiliter adauget; modo in abdomen, modo in cerebrum, sæpius autem in pulmonem ob hujus visceris laxitatem majorem, transit. Hinc manifestum est, asciten, hydrocephalum et hydrothoracem, ab anasarca oriri: contra, ascites, hydrothorax et viscerum tumores, re-ditum sanguinis impediendo, anasarcam inferre solent.

Alia sunt signa quorum ratio ex pathologia supra posita, satis manifesta est. Horum signorum præcipua sunt:—artuum inferiorum potissimum, tumor, foveola prementis digiti vestigium retinens, fitis, cutis ficcitas, urina parca, tussis, spirandi difficultas, ulcera, gangræna.

Artuum inferiorum tumor ab humore in telam cellulofam effuso pendet: latex enim tum ob pondus suum ima petat oportet, tum quia sanguinis circuitus in partibus a corde remotioribus languidior est, effusio in imis partibus jure expectanda. Cumque cellulæ secum invicem

vicem libere communicant, necesse est, ut tumor partes inferiores primo occupet: eadem est ratio tumoris vesperi aucti, mane vero, imminuti.

Foveola prementis digiti vestigium retinet, quia aqua corpus est, nulla fere resiliendi vi præditum; cutisque ipsa, tono suo et vi resiliendi fere amissis, pro tempore ægre refilit.

Sitis a faucium et linguæ ficcitate, cutisque ficcitas ab exhalatione solita impedita pendere videntur; linguæ quidem et faucium ariditas partim vasorum debilitati, partimque humori in telam cellulofam effuso, tribuenda videtur.

Urina parca debilitatem causam suam agnoscere videtur; vasa enim sanguinem vehentia adeo infirmantur, ut a latice inundante neque per renes, neque per cutem, neque per aliam quamvis viam, se expedire queant. Effusio igitur, per breves exhalantium fines fiat, oportet; hinc urinæ paucitas.

Tussis

Tussis et spirandi difficultas si ab initio adsint, totius corporis et præcipue musculorum respirationi inservientium, debilitati tribuendæ sunt; si minus, humori in thoracis cavum vel in pulmonem accumulato, vesiculasque aërem vehentes comprimenti, cavumque thoracis imminuenti: quoties enim hoc diminuitur, iuxta aëris quantitas hauriri nequit: hinc debilitas et spirandi difficultas, ob vitæ flammam haud satis ventilatam.

Ulcera et gangræna oriuntur a debilitate et sanguinis circuitu ob nimiam partium distentionem interpellato: quinetiam serum diu stagnans acrius forsitan fit, et cutem rodit: hinc aëri aditus datur, et gangræna ulceri brevi supervenit.

DE PROGNOSI.

Judicium de morbi eventu ferri potest; considerando, causas excitantes, ægri temperamentum

mentum et ætatem, signorum durationem et potentiam.

Si morbus ab exhalatione per cutem impeditâ, originem traxerit, facilem plerumque curationem admittit.* Anasarca ab adiapneustia SAUVAUGESII hujus rei exemplum esto. Quo minor est solidorum laxitas eo major salutis spes. Si æger florenti ætate fuerit, nec vires intemperantiâ aut morbis prægressis fractæ; judicium felix ferri poterit. Anasarca quæ convalescentibus ab acutis morbis supervenit, modo viscera sana ac schirro immunia sunt, satis facile sanatur. Æger autem in hujusmodi casibus, viribus naturæ solis fidere non debet, quia interdum, etsi omnia in tuto esse videbantur, eadem debilitas revertere solet. Iisdem igitur auxiliis defendenda erit aliquandiu valetudo ægri, quibus adversa in commodam mutata fuit. Ill. MILLMAN† afferit plures fæminas quam viros sanari, quia (inquit)

D

illæ

* SAUVAGES Nosol. t. ii. p. 472.

† Animadversiones de Hydrope, &c.

illæ cordis, pulmonis, hepatisque vitiis rarius laborare solent.

Si latex effusus pulmonem, pericardium aut cerebrum occupet, summum metuendum est periculum. Quando vultus, pulmone serosa colluvie infarcto, fit turgidus ac lividus; quando æger deliquia animi patiatur aut delirio turbetur; si morbus diu duraverit, vel a visceribus tumefactis aut induratis; si, denique, æger senio aut morbis conficiatur; quicquid omnium horum accedat, nulla erit salutis spes.

Nonnunquam quidem, præter omnem spem, æger sanitatem recuperat: est enim ubi humor effusus foras sibi viam patefacit, vel formâ diarrhææ, ptyalismi, nonnunquam cute exit et interdum febricula supervenit, quâ humor effusus evacuatur.

DE RATIONE MEDENDI.

Pathologiæ supra traditæ sequentia medendi consilia satis accomodata videntur:

Imo,

- 1mo, Causas excitantes tollere,
 2do, Humorem effusum evacuare,
 3tio, Tonum corporis restituere.

Ut primum consilium absolvatur, cavendum est ne qua ex causis excitantibus in corpus agere pergat, operamque nostram irritam reddat. Si morbus ex suppressione cujusvis excretionis consuetæ originem duxerit, medicamentis idoneis ad statum pristinum quamprimum reducenda est. Nonnullæ sunt quidem causæ excitantes ad quas tollendas, nulla remedia, nulla consilia valent; istiusmodi causæ sunt, valvulæ cordis et arteriarum in os conversæ, polypi, &c.

Si a jecore aliove viscere indurato aut tumefacto morbus oriatur, ut sæpe evenit, summa opera danda est ut vitium tollatur. Præcipua medicamenta quæ huic fini respondere inveniuntur sunt,* crysalli, tartari, hydrargyrum et cicuta. Hæc quidem interdum votis nostris

* Vide sîs Prof. HOME de hoc med. &c. in exper. clinicis, &c.

nostris respondent; sæpissime autem, spem nostram fallunt.

Si igitur morbus diu perstiterit et a schirro pendere videatur, ad hæc medicamenta et præcipue hydrargyrum confugiendum est.

De causis excitantibus plura dicere, supervacaneum mihi videtur. Æger monendus est, ut causas quæ ad morbum excitandum et augendum valent, sedulo vitet. Illarum præcipuæ sunt, Jupiter frigidus ac humidus; diæta tenuis et aquosa, desidia, ebrietas, Venus nimia, &c. In hoc enim rei cardo vertitur ut hujusmodi noxæ vitentur.

Secundum consilium duplici modo expleri solet: humor enim in telam cellulosa effusus, evacuatur vel viis arte factis vel modo naturali, scilicet emissariis corpori propriis.

Magna quidem humoris copia viis arte factis, non sine magno ægroti levamine, sæpe detrahi potest: maximum autem periculum haud raro hanc medendi rationem sequitur. Partibus enim jam frigidis et flaccidis, gangræna

græna sæpe supervenit. Hujusmodi igitur remediis a peritioribus medicis jam abstinetur: nec adhibentur nisi in exemplis ubi cætera omnia remedia incassum tentata fuerunt vel ubi dura necessitas cogit. Veluti casibus in quibus pectoris angustia et spirandi difficultas strangulationem minitantur: vel ubi latex cutem adeo distendit, ut disrumpi periclitetur, vel denique ubi erythema inflatam cutem occupat.

In his enim exemplis, prudentis erit, humorem viis arte factis detrahere, ne æger stranguletur colluvie serosa quæ pulmonem opprimat, aut gangræna cuti superveniat. Majus enim a cute disrupta quam incisa, est gangrænæ periculum.

Humor igitur in quibusdam exemplis arte detrahendus est: quod variis modis effici solet: istiusmodi sunt, vesicatoria, fonticuli, puncturæ, et attrahentia.

Vesicatoria a pluribus nunc dierum damnantur; diffusilem enim phlogosin efficiunt, brevi in gangrænam ruituram.

Fonticuli

30 DISPUTATIO MEDICA

Fonticuli quoque gangrænam inducere solent. Rejiciuntur igitur nec injuriâ ; irritatio enim a corpore extraneo vulneri indito citius seriufve gangrænam inferre solet.

Puncturæ omnibus hujusmodi remediis anteponendæ sunt. Humorem enim cito detrahunt et quod maximi momenti est, minorem labem parti inferunt. In hoc autem remedio exhibendo, hoc semper agendum est, ut parvæ punctiunculæ a se invicem pollices circiter duos distantes fiant. Primo supra genu et dein si opus fuerit, ad partes inferiores paulatim et caute descendendum est ; quo enim a corde longius partes distant, eo major est ad gangrænam proclivitas.

Inter pungendum ne nervis, venis aut tendinibus vulnus inferatur, caveatur ; mitius aliquod linimentum partibus incisis imponatur, et vulnera bis indies lustrentur, humorque manuum compressione exprimatur, oportet. Si gangrænæ signa supervenerint, remedia externa, qualia sunt, foci calidi et stimulantia : et
pariter

pariter interna, veluti cortex peruvianus et vinum, liberali manu exhibeantur.

Attrahentia. fol. brassicæ et bryoniæ rad. cruribus distentis imponi solebant: illa cuti erosæ admoventur; hæc contusa et calefacta usurpatur. Horum effectus interdum insignes, modo fere nulli, esse, feruntur. Eodem consilio scilla olim cuti imponi solebat.

Hæc quidem sunt præcipue observanda, quando humorem viis arte factis detrahere statutum est. Nunc de remediis quibus modo naturali (i. e.) emissariis corpori propriis evacuat, differendum. Hæc autem remedia plurima sunt, de quorum præcipuis nunc dicendum est: et primo de remediis diureticis, quorum maxime laudata, sunt, scilla, cryst. tart. digitalis, nicotiana, &c.

Cum machina humana ita a natura comparata sit, ut renes tenuiorem sanguinis partem, sanitate substanti, fecernant, et horum actio in hoc malo imminuatur, sponte quasi et natura ipsa monstrante, in hydrope indicantur diuretica:

diureticas: hæc porro corpus multo minus quam alia medicamenta infirmant; multis igitur nominibus anteponenda videntur: hanc igitur mendi viam præcipue tentandam BOERHAAVIUS judicat. RIVERIUS inquit, “cæteris præstant medicamentis ea quæ per urinas ferofos humores evacuant, et felicior ut plurimum hæc viâ, curatio solet procedere.” Eadem est fere HOFFMANNI sententia, dicentis, “Post sufficientem per alvum excretionem, diuretica in usum vocanda sunt.”

Maxime autem dolendum est, diureticorum virtutem adeo esse incertam ut spem nostram haud raro fallant. Ad plura igitur hujusmodi medicamenta decurrendum erit, donec unum quod votis nostris respondebit, inventum fuerit.

Scillæ radix inter efficaciora habetur; aliter ab aliis exhibitur. Optima dosis videatur ea quæ nauseam movet. Pilulæ e scilla confectæ cum hydrargyro conjunctæ, sæpe feliciter præscriptæ fuerunt. Prof. HOME formâ
pulveris

pulveris exhibendam judicat; grana duo vel tria bis indies donec tandem vomitio supervenerit*.

Cryſtalli tartari optimos interdum effectus in anafarca præſtant; primo alvum leniter laxant, et poſtea urinæ ſecretionem ſolum plerumque afficere ſolent. Ad hoc autem præſtandum, neceſſe eſt ut magnâ aquæ copiâ ſolvantur et doſibus modicis ac diu continuatis ſumantur; nam ſi aqua parcius adjecta fuerit, renes haud valide cient. Prof. HOME unde-
viginti hydrope vario laborantium plus quam

E dimidiam

* De hujus medicamenti viribus ſic loquitur Profeſſor: " Of 10 hydropic patients 7 were cured; all
" the 10 laboured under aſcites; 4 of the 7 cured, had
" anafarca; 3 of them had hydrothorax, and 2 had
" both anafarca and hydrothorax. Theſe facts are
" ſtrong in favour of the emetic method of uſing the
" ſquills when compared to the other evacuative me-
" thods in which they are commonly exhibited."

HOME's Clin. Facts and Experiments.

dimidiam partem sanavit*. Si urinæ secretionem non cito auxerint, omittantur oportet: quia magna aquæ copia quâ solvuntur, morbum non augere non potest.

† MILLMAN catharticum ex calomelane et jalappa alvum semel aut bis solvere, et diebus alvi purgationi haud destinatis, crystallos tartari decocto hordei solutos præscribere solebat, et hoc modo multos meliores effectus præstari, quam si crystallos solum fumerentur, affirmat. Vix quidem dubitari potest, quin boni effectus qui ex hac crystallosum tartari administratione oriantur, magna ex parte ‡ potui liberaliter dato tribuenda sint. Acriter quidem olim disputatum est, utrum potus hydropis liberaliter dandus sit, necne, Nunc autem experientia constat potum ad libitum

* HOME's Clin. Facts and Experiments.

† Animad. de Hydrope.

‡ Vide MILLMAN, ut supra.

bitum in omni fere hydropis specie esse permittendum. Sunt quidem qui opinantur potum in anasarca anæmia nocere; quippe quæ a solidorum flacciditate et sanguinis tenuitate pendeat. “ Des boiffons, (inquit BACHER), “ peuvent etre neufibles lorsque l’hydropisie “ est occasionée par des hæmorrhagies confiderables*.” Experientia autem hunc timorem vanum demonstrat: nam idem auctor hæc verba habet: “ Si les diuretiques, les “ purgatifs ont quelquefois réuffi, c’est quand “ les hydropifies ne dependoient que d’un “ fimple relachement: mais cette efpece d’hydropisie peut se guerir auffi parfaitement et “ même plus furement par la methode, qui en “ laiffant aux malades la liberté de boire à leur “ foif, leur prefcrit, la boiffon qui convient à “ l’etat present de la maladie.” Et fane quando magna feri sanguinis copia in corporis cava effunditur, vafa fecernentia nî potus
 jufta

* Journ. de Med. pour l’an 1782.

justa quantitate fumatur, collabi periclitantur. Itaque, urgente siti, potus ad libitum permittendus. Huic fini optime respondebunt, spiritus juniperi aqua et acido diluti; vinum Rhenanum; aquæ ferratæ, vel aëre fixo imbutæ; vinum rubrum, &c. Potus imbecillus, quippe qui stomachum plus satis jam infirmatum magis adhuc infirmat, cavendus.

· Digitalis purpureæ folia magna vi in urina cienda pollere fertur. Modo quidem vomitionem, modo alvi purgationem, plerumque autem urinam insigniter cient. Cum autem hæc herba diros interdum effectus edat, cautissime utenda est.

Nicotiana haud parum a Doctore FOWLER commendatur: urinam copiose ciere solet, hoc autem certius expectandum, quando nausæ et vertiginis sensus prægreditur.

Spiritus ætheris nitrosi urinam sæpe insigniter movet, uti Prof. DUNCAN in prælect. de med. usu, docemur.

Plurima

DE HYDROPE ANASARCA. 37

Plurima sunt quidem alia medicamenta diuretica, qualia sunt raphanus rusticanus, allium, semen finapi, juniperi baccæ et oleum, cantharides, sales alkalini, sales acidi, sales medii, colchicum autumnale, leontodon taraxacum, lactuca virofa, &c. sed longius feret de his figillatim tractare. Cum diuretica spem nostram sæpe fallunt, res aliis medicamentis tentanda est, qualia sunt :

Sudorifica, quæ a Doctore HAMILTON diureticis et catharticis anteponuntur ; in quibus autem exemplis diureticis anteferenda sunt, haud ita facile dictu. In morbo inveterato, quando ventriculus multum infirmatur et diuretica vix ferre potest, magis convenire videntur. Si pulmo colluvie ferofa opprimatur, ita ut æger haud facile decumbat, vitanda sunt. Pulvis ipecacuanæ compositus omnibus hujusmodi remediis præstat et magis plerumque proderit, si balneum tepidum præmittatur.

Cathartica, certe constat experientia hydropem alvi purgatione sæpe sanatum fuisse. In
anasarca

38 DISPUTATIO MEDICA

anasarca autem et præcipue idiopathica, ob ventriculi et totius corporis infirmitatem minime conveniunt; et hoc potissimum de cathartics drastrictis verum est. De his sic scribit SYDENHAM: “ Quoties tumor hydropicus a
“ sanguinis tono relaxato ac deperdito, spiri-
“ tibus penitus exhaustis, vel a nimia debili-
“ tate atque evacuatione nascitur, in his at-
“ que in aliis morbis ad hunc modum factis,
“ æger non tantum non juvabitur a catharsi;
“ sed imminuto adhuc amplius tono, malum
“ augebitur.” In anasarca igitur et præci-
pue idiopathica, cathartica et potissimum dra-
stricta, fere semper vitanda videntur. In qui-
busdam tamen exemplis, ubi pulmo humore
affuso adeo opprimitur, ut respiratio haud pa-
rum impediatur, cathartica mihi idonea viden-
tur; copiam enim humoris imminuendo plus
commodi, quam incommodi corpus infirman-
do afferre possunt. Crytalli tartari omnibus
aliis antepoenendi videntur; eorum vires si for-

te segnius agant, additâ jalappâ, prout res postulaverit, augeri possunt.

Emetica a SYDENHAM nec sine fructu adhibita fuerunt : judicatu autem difficile est, quibus casibus idonea sunt. Eorum quidem usus periculo vacare non videtur, quia totum corpus conquassando tantummodo profunt : hac enim ratione vim vasorum lymphaticorum absorbentem augment et urinam ac sudorem movent. Itaque cum corporis concussio valida ad hos effectus præstandos necessaria sit, vomitoria sola drastringa adhiberi debent : leniora enim hos effectus edere non possunt : illa autem mortem aliquando accessere possunt. Idcirco vel non omnino vel cautissime exhibenda mihi videntur ; præcipue in exemplis ubi magna spirandi difficultas adest vel comatis signa comitantur. In casibus autem ubi vomitio sponte supervenerit, cæteraque remedia frustra tentata sunt, vel ubi, puncturâ factâ, humor vix effunditur, vomitoria haud
parum

40 DISPUTATIO MEDICA

parum prodesse possunt. De medicamentorum evacuantium administratione, observandum est, summi fore momenti, debilitati ut-
cunque illatæ, occurrere. “ Dum (inquit
“ SYDENHAM) evacuationibus tentatur cura-
“ tio et vires ægri non permittunt ut quoti-
“ dianæ fiant evacuationes, intermediis illis
“ diebus, corroborantia adhibere non impro-
“ bat.”

Tertium consilium, nempe tonum corporis restituere, variis remediis absolvi potest. Qua-
lia sunt, medicamenta tonica, diæta nutriens,
exercitatio corporis, lavatio frigida, aër purus
ac ficcus. Medicamenta tonica præcipua
sunt, cinchona peruviana, ferrum et amara.
In omnibus quidem morbis e laxitate et de-
bilitate solidi animalis pendentibus, ad cin-
chonam peruvianam statim decurritur; parum
autem proficere solet, nisi liberali manu suma-
tur.

Ferrum

DE HYDROPE ANASARCA. 41

Ferri rubigo aut tinctura felices effectus sæpe præstant, Verisimile quidem est aquas ferratas haud parum profuturas esse : hoc experientia confirmatur*.

Amara quoque haud parum interdum profunt ; præcipua videntur gentiana, centaurea, flores chamæmeli, colomba. Formâ tincturæ aut vini cum aromatibus conjuncta optime præscribuntur : et nonnullis ventriculis cinchonâ peruvianâ gratiora videntur.

Diæta nutriens ex materie vel media, vel valente parata, corpus insigniter roborat ; dum nutrit concoctu facilis fit. Huic consilio optime carnes animalium juvenum et præcipue omnis venatio et panis hesternus bene fermentatus, cum condimentis, idonea : potus fit cerevisia fortis, (Londinensis dicta), et vinum generosum ; quo interdum caluisse, juvabit.

F

Exercitatio

* VAN SWIETEN com. ad BOERH. app. 1236.

42 DISPUTATIO MEDICA

Exercitatio tum corporis tum animi optimos præstabit effectus, nihil enim corpus magis roborat. Ambulatio aliis exercitationibus, modo ægrotantis vires finant anteponenda est; sin minus, gestatio lenis primo in rheda, et deinde robore paululum restaurato, in equo. Si æger ipse auriga fit et corpus et animum jucunde exercebit. Navigatio hoc præstat quod diu noctuque sine intermissione perftet; corpus leniter quatiat; aëre salubri vitæ flammam ventilat; exhalationem per cutem insigniter auget et ventriculum roborat.

Lavatio frigida tanta vi in corpore roborando pollet, ut nunquam omitti debeat. Modo illius usum corporis calor excipiat. Si hoc non fiat, fatius erit corpus frigidâ perfundere vel si hoc etiam spem nostram fallat, aquam temperatam tentare quam remedii tam efficacis auxilium omittere; quando corporis vires quodammodo restitutæ sunt, ad easdem penitus confirmandas, inter efficacissima remedia nec injuriâ, habetur lavatio frigida.

Aër

DE HYDROPE ANASARCA. 43

Aër purus ac ficcus admodum necessarius videtur, præcipue si aër frigidus ac humidus mali causa extiterit. Quando ita se res habet, æger cœlum mutare debet; cavere paludum auras, et frigus matutinum ac vespertinum fugere.

Frictio sua commoda habet et plurimum prodest, horis matutinis adhibita, quia tunc partes detumescere solent. Inter fricandum manus sursum dirigenda ut cursus sanguinis venosi cor versus, promoveatur. Ne partes fricatæ exorientur, panno laneo, oleo blando imbuto, utendum est. Frictioni haud parum favet lenis compressio, quippe quæ ad fibras debiles ac laxas sustinendas facit. Hinc fasciæ nonnunquam partibus tumidis præcipue si una vel altera tantum tumeat, circumdari solent.

Cavendum est autem ne fasciæ partibus superioribus, incaute applicentur. His enim neglectis,

44 DISPUTATIO MEDICA, &c.

neglectis, pessimi effectus oriri observantur. Dum corporis robur his auxiliis restituitur, omnium secretionum et potissimum urinæ et exhalationis per cutem, status adnotetur, oportet ; ut si forte deficient, perito remedium idoneorum usu promoventur, ne morbus recurrat.

F I N I S.

Med Hist
W4
E23
1792
P. 1

